

✧ Texty na tento týden – Ex 1:1–22; Gn 37:26–28; Gn 39:2.21; Sk 7:6; Ga 3:16.17; Ex 2:1–25

✧ Základní verš

„Po mnoha letech egyptský král zemřel, ale Izraelci vzdychali a úpěli v otročině dál. Jejich volání o pomoc vystupovalo z té otročiny k Bohu. Bůh vyslyšel jejich sténání, Bůh se rozpomněl na svou smlouvu s Abrahamem, Izákem a Jákobem, Bůh na syny Izraele pohleděl, Bůh se k nim přiznal.“ (Ex 2:23-25)

Kniha Exodus se věnuje příběhům utiskovaných, přehlížených, pronásledovaných, vykořisťovaných a ponižovaných. Lidé, kteří se dnes cítí opuštěni, zapomenuti a ztročeni, v ní mohou nacházet naději, protože tentýž Bůh, který zachránil Izraelce, může zachránit i je.

V knize Exodus jsou popisovány životních zápasy a také nespravedlnost a zkoušky, které jsou součástí tohoto života. Příběhy o Božích zásazích ve prospěch jeho trpícího lidu mohou být povzbuzením pro každého z nás. Bůh slyší zoufalý křik utlačovaných, vidí jejich zápasy, všímá si jejich slz a v jejich agónii jim přichází na pomoc.

Bůh přebírá iniciativu, aby vysvobodil ty, kteří mu důvěřují. Na nás je, abychom vírou přijali jeho nabídku. Studium knihy Exodus nám pomůže lépe pochopit, co Ježíš udělal pro nás všechny. Je to kniha o vykoupení, vysvobození a konečném spasení. To vše pro nás Kristus připravil a my to můžeme vírou přijmout.

Pokud jsou naše oči upřeny na Boha, můžeme i uprostřed neklidu a temnoty rozpoznat jeho přítomnost, péči a pomoc. Bůh nás touží přivést do věčné „zaslíbené země“.

✧ Osnova lekce:

Při našem studiu knihy Exodus se v první lekci zaměříme na úvodní situaci izraelského národa v egyptském otroctví, včetně narůstajícího útlaču a faraónových opatření, a také na Boží reakci na jejich utrpení, která se projevuje v narození a prvních letech života Mojžíše.

Ex 1:1–11 - Zdánlivě beznadějná situace Izraelců v Egyptě (neděle)

Gn 37–41 - Historické pozadí této situace (pondělí)

Ex 1:15–21 - Ohrožení nové generace Izraelců (úterý)

Ex 2:1–10 - Narození a záchrana Mojžíše (středa)

Ex 2:11–15 - Mojžíšův útěk z Egypta (čtvrtek)

NE 29. června – BOŽÍ LID V EGYPTĚ

Ex 1:8-11 „⁸V Egyptě však nastoupil nový král, který o Josefovi nevěděl. ⁹Ten řekl svému lidu: „Hle, izraelský lid je početnější a zdatnější než my. ¹⁰Musíme s ním nakládat moudře, aby se nerozmnožil. Kdyby došlo k válce, jistě by se připojil k těm, kdo nás nenávidí, bojoval by proti nám a odtáhl by ze země.“

¹¹Ustanovili tedy nad ním dráby, aby jej ujařmovali robotou. Musel stavět faraónovi města pro sklady, Pítom a Raamses.“

Ex 1:1-7.12 „¹Toto jsou jména synů Izraelových, kteří přišli do Egypta s Jákobem; každý přišel se svou rodinou: ²Rúben, Šimeón, Lévi a Juda, ³Isachar, Zabulón a Benjamín, ⁴Dan a Nefalí, Gád a Ašer. ⁵Všech, kdo vzešli z Jákobových beder, bylo sedmdesát. Josef už byl v Egyptě. ⁶Potom zemřel Josef a všichni jeho bratři i celé to pokolení. ⁷Ale Izraelci se rozplodili, až se to jimi hemžilo, převelice se rozmnožili a byli velice zdatní; byla jich plná země.

¹²Avšak jakkoli jej ujařmovali, množil se a rozmáhal dále, takže měli z Izraelců hrůzu.“

Gn 46:27 „K tomu synové Josefovi, kteří se mu narodili v Egyptě, dva. Všech duší domu Jákobova, které vešly do Egypta, bylo sedmdesát.“

Ex 12:37 „Izraelci vytáhli z Ramesesu do Sukótu, kolem šesti set tisíc pěších mužů kromě dětí.“

Ex 40 „¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ²„Prvního dne prvního měsíce postavíš příbytek stanu setkávání. ³Tam umístíš schránu svědectví a zastřeš schránu oponou. ⁴Přineseš také stůl a všechno na něm uspořádáš, přineseš i svícen a nasadíš na něj kahánky. ⁵Zlatý kadidlový oltář dáš před schránu svědectví a pověsíš závěs ke vchodu do příbytku.

⁶Oltář pro zápalnou oběť postavíš před vchod do příbytku stanu setkávání. ⁷Mezi stan setkávání a oltář umístíš nádrž a naleješ do ní vodu. ⁸Dokola postavíš nádvoří a do brány k nádvoří pověšíš závěs. ⁹Potom vezmeš olej pomazání a pomažeš příbytek a všechno, co je v něm, a posvětiš jej i s veškerým náčiním, a bude svatý. ¹⁰Pomažeš také oltář pro zápalnou oběť i s veškerým náčiním a posvětiš jej; a oltář bude velesvatý. ¹¹Pomažeš také nádrž s podstavcem a posvětiš ji. ¹²Pak přivedeš Árona a jeho syny ke vchodu do stanu setkávání a omyješ je vodou. ¹³Nato oblékneš Áronovi svatá roucha, pomažeš ho a posvětiš a bude mi sloužit jako kněz. ¹⁴Přivedeš i jeho syny a oblékneš do suknic. ¹⁵Pomažeš je, jako jsi pomazal jejich otce, a budou mi sloužit jako kněží. Toto pomazání je uvede v trvalé kněžství po všechna pokolení. ¹⁶Mojžíš učinil všechno přesně tak, jak mu Hospodin přikázal. ¹⁷Příbytek byl postaven první den prvního měsíce druhého roku. ¹⁸Mojžíš postavil příbytek: rozmístil jeho patky, zasadil desky, přiložil svlaky a postavil sloupy. ¹⁹Nad příbytkem rozprostřel stan a nahoru na stan položil příkryvku, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ²⁰Potom vzal svědectví a dal je do schránky; podél schránky zasunul tyče a nahoru na schránu položil přtkrov. ²¹Schránu vnesl do příbytku, zavěsil vnitřní oponu a zastřel schránu svědectví, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ²²Stůl postavil do stanu setkávání ke straně příbytku na sever, vně před oponu. ²³Uspořádal na něm chléb před Hospodinem, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ²⁴Svícen postavil do stanu setkávání naproti stolu ke straně příbytku na jih ²⁵a nasadil kahaný před Hospodinem, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ²⁶Zlatý oltář umístil ve stanu setkávání před oponu. ²⁷Pálil na něm kadidlo z vonných látek, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ²⁸Na vchod do příbytku pověšil závěs. ²⁹Oltář pro zápalnou oběť postavil u vchodu do příbytku stanu setkávání. Na něm obětoval zápalnou a přídavnou oběť, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ³⁰Mezi stan setkávání a oltář umístil nádrž a nalil do ní vodu k omývání. ³¹Mojžíš, Áron a jeho synové si z ní omyli ruce a nohy. ³²Když přistupovali ke stanu setkávání a když se přibližovali k oltáři, omývali se, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ³³Kolem příbytku a oltáře postavil nádvoří a do brány nádvoří pověšil závěs. Tak Mojžíš dokončil celé to dílo. ³⁴Tu oblak zahalil stan setkávání a příbytek naplnila Hospodinova sláva. ³⁵Mojžíš nemohl přistoupit ke stanu setkávání, neboť nad ním přebýval oblak a příbytek naplňovala Hospodinova sláva. ³⁶Kdykoli se oblak z příbytku zvedl, vytáhli Izraelci ze všech svých stanovišť. ³⁷Jestliže se oblak nezvedal, nevytáhli, dokud se nezvedl. ³⁸Hospodinův oblak býval ve dne nad příbytkem a v noci na něm planul oheň před očima celého domu izraelského na všech jejich stanovištích. “

PO 30. června – HISTORICKÉ POZADÍ

Gn 37:26-28 „²⁶Juda řekl bratrům: „Čeho tím dosáhneme, když svého bratra zabijeme a jeho krev zatajíme? ²⁷Pojďte, prodáme ho Izmaelcům, ale sami na něho nesahejme; vždyť je to náš rodný bratr.“ Bratři ho uposlechli. ²⁸Když midjánští obchodníci jeli kolem, vytáhli Josefa z cisterny a prodali ho Izmaelcům za dvacet šekelů stříbra. Ti přivedli Josefa do Egypta.“

Gn 39:2.21 „²S Josefem však byl Hospodin, takže ho provázal zdar; byl v domě svého egyptského pána. [...] ²¹Ale Hospodin byl s ním, rozprostřel nad ním své milosrdenství a zjednal mu přízeň u velitele pevnosti...“

Gn 46 „¹Izrael se vydal na cestu se vším, co měl. Když přišel do Beer-šeby, obětoval Bohu svého otce Izáka oběti. ²I řekl Bůh Izraelovi v nočních viděních: „Jákobe! Jákobe!“ A on odpověděl: „Tu jsem.“ ³Bůh pravil: „Já jsem Bůh, Bůh tvého otce. Neboj se sestoupit do Egypta; učiním tě tam velikým národem. ⁴Já sestoupím do Egypta s tebou a já tě také určitě vyvedu. Josef ti vlastní rukou zatlačí oči.“ ⁵Jákob se tedy zvedl z Beer-šeby a Izraelovi synové vysadili svého otce Jáкова i své dítky a ženy na povozy, které pro ně farao poslal. ⁶Vzali svá stáda i jmění, jehož nabyli v zemi kenaanské, a přišli do Egypta, Jákob a s ním celé jeho potomstvo. ⁷Přivedl do Egypta všechno své potomstvo, své syny a vnuky, své dcery a vnučky. ⁸Toto jsou jména synů Izraelových, kteří vstoupili do Egypta: Jákob a jeho synové. Jákobův prvorozený syn Rúben; ⁹jeho synové Chanók a Palú, Chesrón a Karmí. ¹⁰Synové Šimeónovi: Jemúel, Jamín a Ohad, Jakín a Sóchar a Šaul, syn ženy kenaanské. ¹¹Synové Léviho: Geršón, Kehat a Merarí. ¹²Synové Judovi: Er, Ónan a Šela, Peres a Zerach; Er a Ónan však zemřeli v zemi Kenaanu. Synové Peresovi byli Chesrón a Chámul. ¹³Synové Isacharovi: Tóla a Púva, Jób a Šimrón. ¹⁴Synové Zabulónovi: Sered, Elón a Jachleel. ¹⁵Ti všichni jsou synové Lejini, které Jákobovi porodila v Rovinách aramských stejně jako dceru Dínu. Celkem třiatřicet synů a dcer. ¹⁶Synové Gádovi: Sifjón a Chagí, Šúni a Esbón, Éri, Aródi a Aréli. ¹⁷Synové Ašerovi: Jimna a Jišva, Jišví a Bería a jejich sestra Serach; synové Beriovi byli Cheber a Malkiel. ¹⁸To jsou synové Zilpy, kterou dal Lában své dceři Leji, a ona je porodila Jákobovi, šestnáct duší. ¹⁹Synové Jákobovy ženy Ráchel: Josef a Benjamín. ²⁰Josefovi se narodili v zemi egyptské Manases a Efrajim, které mu porodila Asehat, dcera ónského kněze Potfery. ²¹Synové Benjamínovi: Bela, Beker a Ašbel, Géra a Naamán, Échi a Róš, Mupím a Chupím a Ard. ²²To jsou synové Ráchelini, kteří se narodili Jákobovi, celkem čtrnáct duší.

²³Synové Danovi: Chuším. ²⁴Synové Nefalího: Jachseel a Gúni, Jeser a Šilém. ²⁵To jsou synové Bilhy, kterou dal Lában své dceři Ráchel, a ona je porodila Jákobovi, celkem sedm duší. ²⁶Celkový počet těch, kdo vstoupili do Egypta s Jákobem, z jehož beder vzešli, byl šedesát šest duší, kromě žen Jákobových synů. ²⁷K tomu synové Josefovi, kteří se mu narodili v Egyptě, dva. Všechny duše domu Jákobova, které vešly do Egypta, bylo sedmdesát. ²⁸Jákob poslal před sebou k Josefovi Judu, aby dal předem pokyny do Gošenu. Pak vstoupili do země Gošenu. ²⁹Josef dal zapřáhnout do vozu a vyjel svému otci Izraelovi vstříc do Gošenu. Když se setkali, padl mu kolem krku a na jeho šíji se rozplakal. ³⁰Izrael Josefovi řekl: „Ted' už mohu zemřít, když jsem spatřil tvou tvář a vím, že jsi ještě živ.“ ³¹Josef svým bratrům a rodině svého otce pravil: „Pojedu a ohlásím to faraónovi. Řeknu mu: „Přišli ke mně z kenaanské země moji bratři a rodina mého otce.“ ³²Ti muži jsou pastýři ovcí, chovatelé stád. Přišli se svým bratem a skotem a se vším, co mají.“ ³³Až vás faraó zavolá a otáže se, jaké je vaše zaměstnání, ³⁴řeknete: „Tvoji otroci jsou od svého mládí až doposud chovateli stád, stejně jako naši otcové.“ To proto, abyste se mohli usídlit v zemi Gošenu, neboť pro Egyptány jsou všichni pastýři ovcí ohavností.“

Gn 41:39-43 „³⁹Josefovi pak řekl: „Když ti to vše dal Bůh poznat, nikdo nebude tak zkušný a moudrý jako ty. ⁴⁰Budeš správcem mého domu a všichni můj lid bude poslouchat tvé rozkazy. Budu tě převyšovat jen trůnem.“ ⁴¹Faraó mu dále řekl: „Hleď, ustanovuji tě správcem celé egyptské země.“ ⁴²A faraó snal z ruky svůj prsten, dal jej na ruku Josefovu, oblékl ho do šatů z jemné látky a na šíji mu zavěsil zlatý řetěz. ⁴³Dal ho vozit ve voze pro svého zástupce a volat před ním: „Na kolena!“ Tak ho učinil správcem celé egyptské země.“

Gn 15:13-16 „¹³Tu Hospodin Abramovi řekl: „Věz naprosto jistě, že tvoji potomci budou žít jako hosté v zemi, která nebude jejich; budou tam otročiti a budou tam pokořováni po čtyři sta let. ¹⁴Avšak proti pronárodu, jemuž budou otročiti, povedu při. Potom odejdou s velkým jménem. ¹⁵Ty vejdeš ke svým otcům v pokoji, budeš pohřben v utěšeném stáří. ¹⁶Sem se vrátí teprve čtvrté pokolení, neboť dosud není dovršena míra Emorejcovy nepravosti.“

Ex 12:40.41 „⁴⁰Doba pobytu, kterou Izraelci v Egyptě strávili, byla čtyři sta třicet let. ⁴¹Když uplynulo čtyři sta třicet let, přesně na den vyšly všechny Hospodinovy zástupy z egyptské země.“

Sd 11:26 „Izrael sídlí v Chešbónu a jeho vesnicích, v Aróeru a jeho vesnicích i ve všech městech při Arnónu již tři sta let. Proč jste je za tu dobu nezabrali?“

1Kr 6:1 „Čtyři sta osmdesát let po vyjití Izraelců z egyptské země, čtvrtého roku svého králování nad Izraelem, v měsíci zivu, což je druhý měsíc, začal Šalomoun budovat dům Hospodinu.“

Sk 7:6 „A Bůh mu řekl: „Tvoji potomci se přestěhují do cizí země a budou tam bydlet; udělají z nich otroky a po čtyři sta let s nimi budou zle nakládat.“

Ga 3:16.17 „¹⁶Slib byl dán Abrahamovi a „jeho potomku“; nemluví se o potomcích, nýbrž o potomku: je jím Kristus. ¹⁷Chci tím říci: Smlouvu, od Boha dávno pravoplatně potvrzenou, nemůže učinit neplatnou zákon, vydaný teprve po čtyřech stech třiceti letech, a tak zrušit slib.“

1K 13:12 „Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, potom však uvidíme tvář v tvář. Nyní poznávám částečně, ale potom poznám plně, jako Bůh zná mne.“

ÚT 1. července – HEBREJSKÉ PORODNÍ ASISTENTKY

Ex 1:18-21 „¹⁸Egyptský král si porodní báby předvolal a řekl jim: „Co to děláte, že necháváte hochy naživu?“ ¹⁹Porodní báby faraónovi odvětily: „Hebrejky nejsou jako ženy egyptské; jsou plné života. Porodí dříve, než k nim porodní bába přijde.“ ²⁰Bůh pak těm porodním bábám prokazoval dobrodiní a lid se množil a byl velmi zdatný. ²¹Protože se porodní báby bály Boha, požehnal jejich domům.“

Ž 50:15 „Až mě potom budeš v den souzení volat, já tě ubráním a ty mě budeš oslavovat.“

Ex 1:9-21 „⁹Ten řekl svému lidu: „Hle, izraelský lid je početnější a zdatnější než my. ¹⁰Musíme s ním nakládat moudře, aby se nerozmnožil. Kdyby došlo k válce, jistě by se připojil k těm, kdo nás nenávidí, bojoval by proti nám a odtáhl by ze země.“ ¹¹Ustanovili tedy nad ním dráby, aby jej ujařmovali robotou. Musel stavět faraónovi města pro sklady, Pitom a Raamses. ¹²Avšak jakkoli jej ujařmovali, množil se a rozmáhal dále, takže měli z Izraelců hrůzu. ¹³Proto začali Egypťané Izraelce surově zotročovat. ¹⁴Ztrpčovali jim život tvrdou otročinou při výrobě cihel a všelijakou prací na poli. Všechnu otročinu, kterou na ně uvalili, jim ještě ztěžovali surovostí. ¹⁵Egyptský král poručil hebrejským porodním bábám, z nichž jedna se jmenovala Šifra a druhá Púa: ¹⁶„Když budete pomáhat Hebrejkám při porodu a při slehnutí zjistíte, že to je syn, usmrťte jej; bude-li to dcera, aťsi je naživu.“ ¹⁷Avšak porodní báby se bály Boha a rozkazem egyptského krále se neřídily. Nechávaly hochy naživu. ¹⁸Egyptský král si porodní báby předvolal a řekl jim: „Co to děláte, že necháváte hochy naživu?“ ¹⁹Porodní báby faraónovi odvětily: „Hebrejky nejsou jako ženy egyptské; jsou plné života. Porodí dříve, než k nim porodní bába přijde.“

²⁰Bůh pak těm porodním bábám prokazoval dobrodiní a lid se množil a byl velmi zdatný. ²¹Protože se porodní báby bály Boha, požehnal jejich domům.“
Sk 5:29 „Petr a apoštolové odpověděli: „Boha je třeba víc poslouchat než lidi.“

ST 2. července – NAROZENÍ MOJŽÍŠE

Ex 2:1-4 „¹Muž z Léviova domu šel a vzal si lévijskou dceru. ²Žena otěhotněla a porodila syna. Když viděla, jak je půvabný, ukrývala ho po tři měsíce. ³Ale děle už ho ukrývat nemohla. Proto pro něho připravila ze třtiny ošatku, vymazala ji asfaltem a smolou, položila do ní dítě a vložila do rákosí při břehu Nilu. ⁴Jeho sestra se postavila opodál, aby zvěděla, co se s ním stane.“

Ex 2:5-10 „⁵Tu sestoupila faraónova dcera, aby se omývala v Nilu, a její dívky se procházely podél Nilu. Vtom uviděla v rákosí ošatku a poslala svou otrokyni, aby ji přinesla. ⁶Otevřela ji a spatřila dítě, plačícího chlapce. Bylo jí ho líto a řekla: „Je z hebrejských dětí.“ ⁷Jeho sestra se faraónovy dcery otázala: „Mám jít a zavolat kojnou z hebrejských žen, aby ti dítě odkojila?“ ⁸Faraónova dcera jí řekla: „Jdi!“ Děvče tedy šlo a zavolalo matku dítěte. ⁹Faraónova dcera jí poručila: „Odnes to dítě, odkoj mi je a já ti zaplatím.“ Žena vzala dítě a odkojila je. ¹⁰Když dítě odrostlo, přivedla je k faraónově dceři a ona je přijala za syna. Pojmenovala ho Mojžíš (to je Vytahující) . Řekla: „Vždyť jsem ho vytáhla z vody.““

Ex 1:22 „Ale farao všemu svému lidu rozkázal: „Každého syna, který se jim narodí, hod'te do Nilu; každou dceru nechte naživu.““

Gn 1:4.10.31 „⁴Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy. ¹⁰Souš nazval Bůh zemí a nahromaděné vody nazval moři. Viděl, že to je dobré. ³¹Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý.“

Ex 2:24.25 „²⁴Bůh vyslyšel jejich sténání, Bůh se rozpomněl na svou smlouvu s Abrahamem, Izákem a Jákobem, ²⁵Bůh na syny Izraele pohlédl, Bůh se k nim přiznal.“

ČT 3. července – ZMĚNA PLÁNŮ

Ex 2:11-15 „¹¹V oněch dnech, když Mojžíš dospěl, vyšel ke svým bratrům a viděl jejich robotu. Spatřil nějakého Egypt'ana, jak ubíjí Hebreje, jednoho z jeho bratrů. ¹²Rozhlédl se na všechny strany, a když viděl, že tam nikdo není, ubil Egypt'ana a zahrabal do písku. ¹³Když vyšel druhého dne, spatřil dva Hebreje, jak se rvali. Řekl tomu, který nebyl v právu: „Proč chceš ubít svého druhu?“ ¹⁴Ohradil se: „Kdo tě ustanovil nad námi za velitele a soudce? Máš v úmyslu mě zavraždit, jako jsi zavraždil toho Egypt'ana?“ Mojžíš se ulekl a řekl si: „Jistě se o věci už ví!“ ¹⁵Farao o tom vskutku uslyšel a chtěl dát Mojžíše zavraždit. Ale Mojžíš před faraónem uprchl a usadil se v midjánské zemi; posadil se u studny.“

Ex 2:16-25 „¹⁶A Hospodin Bůh člověku přikázal: „Z každého stromu zahrady smíš jíst. ¹⁷Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojezl, propadneš smrti.“ ¹⁸I řekl Hospodin Bůh: „Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou.“ ¹⁹Když vytvořil Hospodin Bůh ze země všechnu poľní zvěř a všechno nebeské ptactvo, přivedl je k člověku, aby viděl, jak je nazve. Každý živý tvor se měl jmenovat podle toho, jak jej nazve. ²⁰Člověk tedy pojmenoval všechna zvířata a nebeské ptactvo i všechnu poľní zvěř. Ale pro člověka se nenašla pomoc jemu rovná. ²¹I uvedl Hospodin Bůh na člověka mráкотu, až usnul. Vzal jedno z jeho žeber a uzavřel to místo masem. ²²A Hospodin Bůh utvořil z žeber, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k němu. ²³Člověk zvolal: „Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla! Ať muženou se nazývá, vždyť z muže vzata jest.“ ²⁴Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem. ²⁵Oba dva byli nazí, člověk i jeho žena, ale nestyděli se.“

Dt 34:7 „Mojžíšovi bylo sto dvacet let, když umřel. Zrak mu nepohasl a svěžest ho neopustila.“

Dt 4:6-8 „⁶Bedlivě je dodržujte. To bude vaše moudrost a rozumnost před zraky lidských pokolení . Když uslyší všechna tato nařízení, řeknou: „Jak moudrý a rozumný lid je tento veliký národ!“ ⁷Což se najde jiný veliký národ, jemuž jsou jeho bohové tak blízko, jako je nám Hospodin, náš Bůh, kdykoli k němu voláme? ⁸A má jiný veliký národ nařízení a práva tak spravedlivá jako celý tento zákon, který vám dnes předkládám?“

R 8:28 „Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí.“

PÁ 4. července – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 1. část 22. kapitoly „Mojžíš“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 241–251; NUD 114–120). Tento text nám poskytuje bližší pohled na část biblického textu z knihy Exodus, kterou jsme se zabývali tento týden.

Biblický text říká, že „porodní báby se bály Boha a rozkazem egyptského krále se neřídily“ (Ex 1,17). Ellen Whiteová výstižně komentuje věrnost porodních bab a mesiášskou naději: „Ženám, jimž to umožňovalo jejich zaměstnání, bylo vydáno nařízení, aby při narození usmrcovaly hebrejské chlapečky. Satan věděl, že mezi Izraelci má vyrůst Vykupitel, a doufal, že zmaří Boží záměr, když povede krále k tomu, aby hubil hebrejské děti. Avšak porodní báby se bály Boha a neodvážily se plnit tento krutý příkaz.“ (PP 242; NUD 114.115)

Dobrou zprávou je, že navzdory satanovým plánům Bůh zvítězil a použil věrné lidi, aby zmařil úsilí nepřítele. I my žijeme na území „nepřítele“, kterého Ježíš nazval „vládcem tohoto světa“ (J 14,30). Satan si toto postavení usurpoval již od Adama, ale Ježíš Kristus ho porazil svým životem a smrtí na kříži (Mt 4,1–11; J 19,30; Žd 2,14). Ačkoli se satan neustále snaží vstupovat do dějin (jak se ukázalo při jeho pokusu zabít hebrejské děti v Egyptě), jeho vlastní konec je jistý (J 12,31; J 16,11; Zj 20.9.10.14). Dobrou zprávou je, že těžkosti života lze překonat díky Boží milosti (Fp 4,13). Tato milost je náš jedinou nadějí.

Otázky k rozhovoru

1. Proč Bůh dopustil, aby Židé žili v Egyptě a byli vystaveni útlaču? Proč trvalo tak dlouho, než Bůh zasáhl v jejich prospěch? Pamatujeme, že každý člověk trpěl jen tak dlouho, dokud žil. To znamená, že doba utrpení národa byla dlouhá, ale každý člověk trpěl jen během svého života. Proč je důležité vnímat tento rozdíl?

2. Zamyslete se nad otázkami, jak Bůh použil Mojžíšův násilný čin. Co kdyby se ho Mojžíš nedopustil? Znamenalo by to, že by se Izraelcům nakonec nepodařilo uniknout z Egypta? Vysvětlíte své úvahy.

21:16

